

11. Śliwierski B., Autorytety w pedagogice, s. 17.
12. Soliński W. Nauczyciel – zawód którego tradycje sięgają starożytności.
13. Wolniewicz B., Filozofia i Badura E. Emocjonalne uwarunkowania autorytetu nauczyciela.
14. Pantkowski R. Jak młodzież postrzega współczesnego nauczyciela.
15. Zimny J. Nauczyciel – pedagog na współczesne czasywartość, Warszawa 1998, s. 266.

УДК 378.1:34

Задерій І.Ю.,
аспірант Херсонського державного університету,
викладач кафедри загальноправових
та соціально-гуманітарних дисциплін
Херсонського факультету Одеського державного університету
внутрішніх справ
zaderijilona@gmail.com

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ ДО ЗДІЙСНЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Постановка проблеми. Вивчення сутності феномену *готовності* до професійної діяльності є одним із найактуальніших завдань сучасної педагогічної науки, що пояснюється, по-перше тим, що саме вона є основою формування професійної компетентності фахівця, є потенцією, яка в процесі професійної діяльності стає інтегрованою професійною якістю особистості, що забезпечує успішність праці. По-друге, незважаючи на велику кількість праць, присвячених її вивченню, на сьогодні відсутній єдиний підхід до її розуміння.

Мета статті полягає у вивченні особливостей формування готовності до здійснення міжнародної професійної діяльності майбутніх юристів у процесі здобуття другої вищої освіти.

Аналіз останніх наукових праць. Вказана проблема не позбавлена уваги вітчизняних науковців, серед яких Н. Антонова, Л. Афанасьєва, Л. Гусак, З. Залібовська-Ільницька, О. Євдомікова, Г. Дутка, Л. Красюк, В. Лесик, Т. Лозицька, Л. Маєвська, А. Петюренко, Т. Приходько, Р. Сімко, О. Тютюнник, Т. Шутько, В. Штифурак та інші. Вивченням змістової характеристики поняття «загальна готовність до праці» займалися такі вчені, як Г. Асмолов, С. Максименко, К. Платонов, С. Рубінштейн, Д. Узнадзе та ін.; розробкою структурних компонентів і показників готовності до професійної діяльності – Г. Балл, А. Деркач, Є. Клімов, М. Левченко, М. Папуча, А. Пуні, В. Семиченко, В. Сластьонін та інші. Однак, питання готовності майбутніх юристів до здійснення міжнародної професійної діяльності залишається поза увагою дослідників.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття «готовність» до професійної діяльності розглядається як у педагогіці, так і в психології. Педагоги звертають увагу на виявлення факторів і умов, дидактичних та виховних заходів, що дають змогу керувати становленням і розвитком

готовності. Психологи вивчають характер зв'язків і залежностей між станом готовності до діяльності та ефективністю діяльності [2, с. 190]. Рівень професійної готовності випускника навчального закладу впливає на швидкість його адаптації до умов праці, налаштованість на підвищення кваліфікації та самонавчання [2].

Також існує визначення готовності до діяльності як «комплексної здібності», що складається з мотиваційної (схильність до певної діяльності) та інструментальної (інтелектуальні та емоційні механізми регуляції діяльності) сторін [4, с. 743].

М. Дьяченко та Л. Кандибович найгрунтовніше подають структуру психологічної готовності до професійної діяльності в своїй роботі, в якій виокремлюють такі компоненти: 1) мотиваційний – позитивне ставлення до професії, інтерес до неї; 2) орієнтаційний – знання й уявлення про особливості та умови професійної діяльності; 3) операційний – володіння способами та засобами професійної діяльності; 4) вольовий – самоконтроль, уміння керувати своїми професійними діями; 5) оцінний – самооцінювання своєї професійної підготовки стосовно вимог професійної діяльності; 6) мобілізаційно-настрійний – мобілізація сил, оцінювання труднощів, що можуть виникнути на професійному шляху. Автори виокремлюють також ситуативну і сталу готовність до професійної діяльності [3, с. 98].

Аналіз різних підходів до проблеми формування готовності майбутніх юристів до здійснення міжнародної професійної діяльності засвідчив, що вміння спілкуватися іноземною мовою в галузі своєї спеціалізації, підтримувати комунікацію іноземною мовою з урахуванням специфіки іншомовної культури є невід'ємним компонентом готовності майбутніх фахівців юридичного профілю.

З позиції інтегративного підходу провідна мета формування готовності до здійснення міжнародної професійної діяльності у вищому навчальному закладі полягає в формуванні професійної іншомовної компетентності, яка забезпечує здатність до застосування предметних, наукових знань, засобів і діяльності у професійному спілкуванні.

Застосування інтегративного підходу до міжнародної професійної підготовки представника юридичної професії дозволяє стверджувати про необхідність формування його готовності в умовах вищого навчального закладу в процесі навчання, виховання й організації самостійної роботи студентів вищого юридичного навчального закладу.

У структурі психологічної готовності до професійної діяльності психологи В. Бочелюк та В. Зарицька виділяють такі компоненти:

- мотиваційний – сукупність мотивів, адекватних цілям та завданням професійної діяльності;
- когнітивний – сукупність знань, необхідних для професійної діяльності;
- операційний – сукупність умінь та навичок практичного вирішення професійних завдань;
- особистісний – сукупність важливих для психолога особистісних

якостей [1, с. 164].

Висновки. Отже, аналіз психолого-педагогічної літератури, здійснений з метою з'ясування стану досліджуваної проблеми готовності до здійснення міжнародної професійної діяльності майбутніх юристів, дає можливість стверджувати, що готовність майбутніх юристів до здійснення міжнародної професійної діяльності є неоднозначним та багатоаспектним утворенням, яке потребує більшого вивчення. Сутність готовності майбутніх юристів до здійснення міжнародної професійної діяльності традиційно можна розмежувати за двома основними напрямками: функціональним та особистісним. Узагальнюючи їх, визначаємо, що проблема готовності до здійснення міжнародної професійної діяльності студентів (майбутніх юристів) значно глибша і може бути вирішена лише в системі інтегративного підходу, працюючи над вивченням проблеми підготовки фахівців юридичного профілю і сприяючи сформованості на достатньому рівні готовності до здійснення міжнародної професійної діяльності у юридичній сфері. Таким чином, теоретичне обґрунтування сутнісно-змістовної характеристики готовності здійснення міжнародної професійної діяльності юристів сприяє вирішенню завдань міжнародної підготовки майбутніх фахівців, розширює наукове уявлення про засоби і форми міжнародної підготовки фахівців юридичного профілю в умовах навчання у ВНЗ.

Перспективи подальших досліджень. Визначення сутності та структури готовності як складного психолого-педагогічного феномена, виявлення педагогічних умов, що забезпечували б ефективність процесу її формування в майбутніх фахівців юридичного профілю у процесі міжнародної професійної підготовки.

Література

1. Бочелюк В.Й. Психологія: вступ до спеціальності / Бочелюк В.Й., Зарицька В.В. // Навч. посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 288 с.
2. Галузяк В.М. Педагогіка: навч. посібник. // В.М. Галузяк, М.І. Сметанський, В.І. Шахов. – 2-е вид., випр. і доп. – Вінниця: «Книга-Вега», 2003. – 416 с.
3. Дьяченко М.И. Психологические проблемы готовности к деятельности / М.И. Дьяченко, Л.А. Кандибович. – Минск: Изд-во БГУ, 1976. – 176 с.
4. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В.Г. Кремень. – Київ: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.